

κυδώνις

Δημήτριος

πρὸς τὸν Guillaume Petit καὶ τὸν Jacques Lefebvre d' Étaples, ὅστις ἐπει-
μένην τὴν θεοφάνειαν.

Δημοσιεύεται Ἐν εὐρεξιᾳδίν «Confutatio Alcorani» τοῦ Ricold de Monte
Crocce εἰς γραμμῖνα περὶ αἰρεσίου Στόλου Bartholomaeus Picenus de Monte
Ardino, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Εγγρίνου νεψέντος τοῦ Δημητρίου κυδώνην.

Δημοσιεύεται ναόδην τὸ «De moribus Turcorum», ναι διηγορδῆν ή «Ora-
tio testimonialis» ναι ή «Prophetie», τοῦ Ioachim de Flore.

Τὸ βιβλίον τετελέσθη μὲν τὸ «DE VITA ET MORIBUS INDEORVM VICTORIS DE
CARBEN olim indei nunc CHRISTI (sic) miseratione Christiani LIBEL-
LUS», τὸ διπότος ἀρχῆγος ἀπὸ q. 63^ο.

Ο Legrand, περιεῖπω, ἀναγέρει τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἔργου τοῦ Ricold εἰς
τὴν γραμμῖναν ναι τὴν ἑταῖρην.